

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i
Linköpings stift 2006

SIMONSTORPS KYRKA

Simontorp socken
Norrköpings kommun
Linköpings stift
Östergötlands län

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM

Raoul Wallenbergs plats • Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013-23 03 00 • Fax 013-14 05 62
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

SIMONSTORPS KYRKA

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i Linköpings stift
Delrapport september 2006

Innehåll

Inledning.....	3
Bakgrund.....	3
Syfte.....	3
Kulturminneslagen.....	3
Kulturhistorisk bedömning.....	3
Inventeringens uppläggning och rapport.....	4
SIMONSTORPS KYRKA.....	5
BESKRIVNING OCH HISTORIK.....	5
<i>Socknen</i>	5
<i>Kyrkomiljön</i>	6
<i>Kyrkogården</i>	6
<i>Kyrkobyggnaden</i>	6
Exteriör beskrivning.....	7
Interiör beskrivning.....	8
KULTURHISTORISK BEDÖMNING.....	11
<i>Kyrkogården</i>	11
<i>Kyrkobyggnaden</i>	11
BEFINTLIGA SKYDDSFORMER.....	12
KÄLLOR.....	12
Övriga inventeringar.....	12
Kartor.....	12
HÄNDELSELISTA.....	13
Förkortningar.....	15

Inledning

Bakgrund

Med utgångspunkt i behovet av att förbättra kunskapsunderlaget för våra kyrkobyggnader och kyrkomiljöer genomförs en stiftsövergripande kulturhistorisk inventering. På uppdrag av Linköpings stift utför Östergötlands länsmuseum inventeringen inom stiftets del av Östergötlands län. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen och påbörjades under år 2004. Projektet beräknas vara avslutat vid utgången av år 2006. Inventeringen berör de till Svenska kyrkan hörande kyrkobyggnader som omfattas av kulturminneslagen. Lagen gäller de kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Denna rapport utgör en delrapport i inventeringen vars resultat kommer att sammanställas och analyseras i en stiftsövergripande rapport.

Syfte

De stiftsövergripande inventeringarnas syfte är:

- att lyfta fram och öka förståelsen för kyrkans kulturvärden och att främja kontakterna mellan kyrkan och kulturmiljövården
- att skapa ett underlag för församlingarnas/samfälligheternas planering och förvaltning av kyrkan/kapellet och för vård- och underhållsplaner
- att sammanställa ett enhetligt och tillgängligt kunskapsunderlag med beskrivning av och historik för den enskilda kyrko/kapellbyggnaden samt en bedömning av de kulturhistoriska värdena. Inventeringen blir samtidigt en samlad dokumentation och överblick av kyrkobyggnader/kapell och kyrkomiljöer i stiftet från 2000-talets första decennium.
- att skapa ett underlag för handläggning av kyrkoantikvariska ärenden och för bedömning av var det är särskilt viktigt att stödja insatser med kyrkoantikvarisk ersättning.

Kulturminneslagen

Enligt Lag om kulturminnen m.m. (SFS 1988:950) skall Svenska kyrkans *kyrkobyggnader*, *kyrkotomter* och *begravningsplatser* vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas. Tillstånd måste sökas hos länsstyrelsen för att göra väsentliga förändringar av kyrkobyggnaden.

Kulturhistorisk bedömning

Den kulturhistoriska bedömningen görs utifrån principer som tagits fram av och fortlöpande diskuteras med representanter för Linköpings stift, länsstyrelserna i Jönköpings, Kalmar, och Östergötlands län samt läns museerna i Jönköpings och Kalmar län. En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan hela tiden föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljöns i sin helhet, men också till värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Inventeringens uppläggning och rapport

Rapporten består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör, fotografier och en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering och fotografering samt en arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gått igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk-topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur däribland hembygds litteratur. I viss mån har lantmäteriets handlingar och kartor nyttjats. De i rapporten redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av händelser i kyrkobyggnadens historia. Arbetet inkluderar en omfattande fotodokumentation varav endast en mindre del är presenterad i denna rapport. Delar av inventeringsmaterialet görs tillgängligt via Kulturmiljövårdens bebyggelseregister, vilket är ett informationssystem som förvaltas av Riksantikvarieämbetet (www.raa.se).

Fältarbetet, fotografering och rapportsammanställningen har utförts av antikvarie Jessica Åkeson vid Östergötlands läns museum. Rapporterna finns tillgängliga på Linköpings stift, Länsstyrelsen i Östergötlands län, Östergötlands läns museum samt på respektive kyrklig samfällighet.

SIMONSTORPS KYRKA

Simonstorp 1:84, Simonstorp socken, Norrköpings kommun, Bråbo härad, Östergötlands län och landskap, Linköpings stift

Simonstorps kyrka uppfördes 1650 som S:t Pers kapell med anledning av den långa vägen till sockenkyrkan i Kvillinge. Simonstorps avsöndrades som socken först i slutet av 1700-talet. Vid uppförandet bestod kapellet endast av det nuvarande timrade långhuset, och har sedan vid olika tillfällen byggts på med kor, korsarm, sakristia och torn. Kyrkans nuvarande exteriör med ljusa panelklädda fasader tillkom i slutet av 1800-talet, och på 1930-talet blev kyrkans takfall spånklädda. Även kyrkans inredning har tillkommit successivt och restaureringarna år 1909 och 1950 har till stor del präglat interiören. Till de äldre inventarierna hör en altarpupsats samt en predikstol i barockstil.

BESKRIVNING OCH HISTORIK

Socknen

Simonstorp tillhörde Kvillinge socken fram till 1700-talets slut, då man kameralt avsöndrades som en egen socken. Detta skogs- och bergsområde är en del av Kolmården som utgör en gränstrakt mellan Östergötland och Södermanland. Det har varit en utpräglad glesbygd dominerad av ensamgårdar. Huvuddelen av befolkningen utgjordes av arbetare inom skogsbruket, framförallt kolning. På Rodga säteri startade 1677 vad som kom att bli ett av landets största segelduks- och buldansväverier som levererade segelduk till svenska flottan. Under blomstringsperioden försörjdes 500 familjer av verksamheten. Från mitten av 1700-talet avtog verksamheten och upphörde helt kring 1850. Stambanan mellan Norrköping och Katrineholm går rakt igenom socknen, och vid järnvägsstationen kom Simonstorps samhälle att växa fram med prästgård, skola och pensionärshem.

Kyrkomiljön

Kyrkan är belägen 15 km norr om Norrköping utefter den gamla vägsträckningen mellan Norrköping och Katrineholm. Den har ett enskilt läge på en kulle mellan sjön Fläten och sjön Bolen. Simonstorps samhälle ligger på andra sidan landsvägen några hundra meter åt nordväst. En allé norr om kyrkan leder till ett fd gästgiveri vars huvudbyggnad och flyglar är faluröda envåningshus som troligen är uppförda under 1700-talet. Sydöst om kyrkan ligger det fd ålderdomshemmet från ca 1925. Det är byggt i 1½ våning med fasader av faluröd locklistpanel under ett brutet tegeltäckt tak. En begravningsplats är belägen ca 500 m söder om kyrkan, och togs i bruk under en period på 1900-talet då det var svårt att utvidga kyrkogården.

Kyrkogården

Söder om kyrkan ligger den fd tiondeboden som uppfördes på 1700-talet. Den kom senare att användas som likbod och fungerar idag som förråd. Det är en faluröd knuttimrad byggnad i en våning under tegeltäckt sadeltak. Utanför den östra kyrkogårdsgrinden finns det fd kyrkstallet. Det är en liten faluröd knuttimrad byggnad i en våning under tegeltäckt sadeltak.

Före detta Tiondeboden

Före detta kyrkstallet

En fullständig beskrivning och historik av kyrkogården redovisas i separat rapport från utförd kyrkogårdsinventering.

Kyrkobyggnaden

Genom ett kungligt brev 1640 gavs tillstånd att uppföra ett kapell i Simonstorp med anledning av det långa avståndet till sockenkyrkan i Kvillinge. Det stod färdigt 1650 och kallades S:t Pers kapell, uppkallat efter Petrus Franc, kyrkoherden i Kvillinge. Till en början bestod det enbart av det nuvarande långhuset som är timrat. Under senare delen av 1660-talet byggdes en sakristia på nordsidan, och ytterligare ett decennium senare tillkom det tresidiga koret i öster. Under 1680-talet rödfärgades de timrade väggarna och taken kläddes med spån. År 1697 tillkom en korsarm på nordsidan, och sakristian flyttades då till långhusets södra sida. Byggandet av korsarmen bekostades av dåvarande ägaren till Rodga säteri, Hans Peter Hellwegh. Han hade startat ett segelduksväveri i Rodga som hade många anställda. Korsarmen var ämnad för gårdens folk och kom därför att kallas Rodga-kyrkan. Hellwegh skänkte även kyrkans predikstol 1698. Vid samma tid tillkom också altarpupsatsen i barockstil med målningar av konstnären Måns Grijs från Norrköping. Kyrkan ommålades invändigt 1710 av mästern Peter Jönsson, och eventuellt tillkom korsarmens och sakristians takmålningar i barockstil vid detta tillfälle. På 1720-talet försågs kyrkan med en ny bänkinredning av snickaren Hans Boman från Rodga, vars gravsten finns på kyrkogården. År 1757 byggdes ett torn vid västgaveln, varmed klockstapeln från 1670-talet revs. Under 1800-

talet tillkom det ett vapenhus framför tornet, troligen avses det vindfång som finns ännu idag. En orgelläktare byggdes på 1840-talet, och något senare fick kyrkan en orgel. Orgelfasaden finns ännu kvar men orgelverket byttes ut 1933 av orgelbyggare Olof Hammarberg. Under senare delen av 1800-talet skedde flera förändringar, bl a avdelades den norra delen av korsarmen som sakristia varmed sakristian i söder revs. Kyrkans fasad kläddes med panel och yttertaken täcktes med papp.

Vid arkitekten Axel Lindegrens restaurering av kyrkan år 1909 gestaltades kyrkan i den rådande jugendstilen. Innertaket av bräder överkläddes med papp som försågs med dekorationer av konstnären C R Forslund. Inredningen målades i vitt och guld och stora delar av den fasta inredningen omgestaltades, bl a ersattes den slutna bänkinredningen från 1700-talet med öppna bänkar, nya fönster tillkom och altarringen byttes ut. Predikstolen som tidigare varit placerad på norra sidan vid korsarmens öppning flyttades till den södra sidan varmed bänkarnas kvartersindelning omdisponerades. En ny dopfont skänktes till den nyrenoverade kyrkan av Yddetorps syförening. På 1930-talet återfick taken sin spåntäckning. Nästa större renovering skedde 1950 och leddes av arkitekten Kurt von Schmalensee som ville återge kyrkan något av dess 1700-talskaraktär. Bänkinredningen omändrades, 1909 års dekorativa takmålningar avlägsnades, korsarmens timmerväggar frilades och då sakristian renoverades påträffade man takets barockmålningar som konserverades. Den senaste restaureringen utfördes 1986 av ingenjör Ture Jangvik. Interiören och inredningen renoverades varsamt, predikstolens ursprungliga färger i grått, blått och rödbrunt fick dominera korpartiet och altarringen. Sakristians väggar färgsattes efter förebild av en ursprunglig stänkmålning som påträffades.

Exteriör beskrivning

Kyrkan är orienterad i öst-västlig riktning med rektangulärt långhus, smalare femsidigt kor, korsarm och sakristia i norr samt torn i väster. Framför ingångarna i väster och söder finns öppna, panelinklädda vindfång med sadeltak. Kyrkans stomme är av timmer och fasaderna är täckta med vit locklistpanel. Långhus och korsarm med sakristia har en sockel av vit förvandringspanel och korets sockel består av vit liggande panel. Tornet, som är uppbyggt som en klockstapel, täcks av vit liggande panel med panelinklädda stödben. Långhuset täcks av ett sadeltak, koret har ett valmat takfall och sakristian ett valmat sadeltak. Samtliga takfall är spånklädda. Vid takfoten finns dekorativt utformade taktassar. Tornet har en spånklädd fyrsidig bas med en fyrsidig, svängd huv med avfasade hörn krönt av en spira. De parställda ljudluckorna i tjärat trä har en stickbågig form. Hänggrännor av trä. Fönstren på långhus, kor och sakristia är rektangulära med vita, småspröjsade träbågar med T-post. Huvudingången är förlagd till tornet i väster och består av en raksluten, tjärad dubbeldörr vars dubbeldörr är

dekorerad med kassetter. Ovanför dörren har årtalet 1650 målats. Mitt på södra fasaden finns en ingång med en raksluten, tjärad dubbeldörr vars dörrblad är dekorerad med kassetter. På vindfångets gavelröste finns ett dekorativt kors. Sakristian har en ingång från väster som består av en raksluten enkeldörr med liggande spontad panel. Ett rektangulärt fönster finns ovanför dörren. Trappan utgörs troligen av delar av en kvarnsten.

Interiör beskrivning

Långhuset är rektangulärt med trägolv som lades in 1909. Väggarna är vitmålade med en grå bröstningspanel markerad av en smal blå list. Taket utgörs av ett tryckt tunnvalv med vit pappspänning som avslutas nedåt av en profilerad brunmarmorerad list med blågrå inslag. Innanfönster saknas. I väster finns ingången till vapenhuset med gråmålade rakslutna dubbeldörrar med spegelindelning. Den södra ingången har ett vindfång vars inre dörrar är rakslutna, grå släta dubbeldörrar. Långhusets bänkinredning är indelad i fyra öppna kvarter som i norr och söder ansluter mot ytterväggarna. Bänkarna tillkom 1909, då även kvarteren omdisponerades, men omgjordes vid 1950 års restaurering. De är målade i en ljus grå kulör och gavlar och skärmar är fältindelade och målade i två blågrå kulörer. Gavlar är raka. Predikstolen är placerad framför den södra bänkraden och består av en flersidig korg stående på fot. Den skänktes till kyrkan 1698 av Rodgas dåvarande ägare Hellwegh och var ursprungligen placerad på den norra sidan vid korsarmens öppning. Den fick sin nuvarande placering 1909. En låg trätrappa leder upp till korgen. Ljudtak saknas. Den är målad med en blåvit marmorering och sidorna pryds av rektangulära, blå fyllningar med förgyllda lister. Dopfunten i långhusets främre norra del skänktes 1909 av Yddetorps syförening och är tillverkad i kalksten. En rektangulär nummertavla med blå ram med förgyllning finns på den norra korväggen, och ovanför sydportalen finns ytterligare en rektangulär nummertavla.

I väster finns sedan 1840-talet en orgelläktare som bärs upp av grå fyrkantiga träpelare. Läktarbarriären är rak och målad i brutet vitt med sparsam förgylld dekor. Undertaket består

av vitmålade brädor. Bakom den södra bänkraden finns en rak trätrappa som leder upp till läktaren. Läktaren upplyses av två rektangulära fönster i väster. Golvet är täckt av en grå textilmatta. Fasta bänkar saknas, endast en lös grå bänk finns. Orgeln är målad i brutet vitt med sparsamma förgyllningar. Orgelfasaden är från 1800-talets mitt och orgelverket byttes ut 1933 av orgelbyggare Olof Hammarberg. En öppning har gjorts i tunnvalvet för att rymma orgeln på höjden.

Korets trägolv är något högre än golvet i långhuset. Väggarna är vitmålade och saknar den bröstpanel som finns i långhuset. Taket är plant med vit pappspänning. Fönstren är försedda med blyspröjsat katedralglas med inslag av gul- och grönfärgat glas. Altaruppsatsen är tillverkad 1698, men de ursprungliga färgerna på ramverk och skulpturer övermålades 1909 i vitt och guld. Den är försedd med tre målningar av konstnären Måns Grijs från Norrköping, föreställande Nattvarden, Korsfästelsen och Himmelsfärden. Altaret är av trä målat i grått. Altarringen tillkom 1950 och har en femsidig form med öppna sidor. Den är rödmålad med en blå överliggare och beige kvadratiska fyllningar med förgyllda lister. Knäfallet är textilklätt.

Norra korsarmen tillkom 1697 och bekostades av ägaren till Rodga för att brukas av gårdens folk. I likhet med långhuset ligger ett brädgolv och taket är ett plant vitmålat trätak. Väggarnas timmer är frilagt sedan 1950 och är vitmålade. Bänkarna är lika långhusets bänkar, och indelade i två kvarter.

Sakristian är belägen i korsarmens norra del, som avskiljdes under senare delen av 1800-talet. Golvet är ett obehandlat brädgolv och taket är plant. Ytterväggarnas timmerstomme har frilagts medan innerväggarna har stående panel. Väggarna är blå med stänkmålning, en färgsättning som återgår på den ursprungliga väggfärgen. Takets ursprungliga barockmålning med bladornamentik, eventuellt från 1710, frilades 1950. Innanfönster saknas. Sakristiedörren är en enkel, raksluten brun bräddörr. I väster finns ett vindfång till en ytterdörr. Innerdörren är en raksluten enkeldörr med spegelindelning och ytterdörren en raksluten, slät, grå enkeldörr. Längs den södra väggen finns en inbyggd skåpinredning med släta luckor. I övrigt finns ett enkelt altare samt skrivbord och stolar.

Vapenhuset är beläget i tornets bottenvåning och har ett obehandlat brädgolv, grå träväggar och ett plant grått innertak av trä. Ytterdörrens insida är en gråmålad bräddörr. Dörren till långhuset är en raksluten, grå dubbeldörr med spegelindelning. Längs väggarna finns väggfasta bänkar. Inbyggt i den södra väggen finns en trappa till tornet.

Tornet nås via en inbyggd trappa i vapenhuset. Den första våningen har ett obehandlat brädgolv, oisolerade omålade brädväggar och det ovanliggande bjälklaget som tak. Här finns klockans spelverk samt äldre inventarier såsom en nummertavla och del av en altarring som troligen härrör från 1909 års restaurering. En öppen trätrappa leder upp till den andra våningen som är klockvåning. Storklockan är gjuten 1670 och lillklockan 1908.

KULTURHISTORISK BEDÖMNING

Kyrkan, kyrkogården, tiondeboden och kyrkstillarna utgör en ålderdomlig kyrkomiljö som är kulturhistoriskt värdefull. De förr så vanliga kyrkstillarna utgör idag en sällsynt byggnadskategori i Östergötland. De berättar om en tid då det var kyrkplikt och om den långa väg som många kyrkobesökare hade att färdas.

Kyrkogården

Den timrade tiondebodens funktion som förvaringsplats för sädesskatten till kronan och sockenprästen, är intressant ur ett samhällshistoriskt perspektiv.

En fullständig kulturhistorisk bedömning av kyrkogården redovisas i separat rapport efter avslutad kyrkogårdsinventering.

Kyrkobyggnaden

Simonstorps kyrka utgör en av Östergötlands få träkyrkor och hör även till det ringa antal kyrkor som byggdes under 1600-talet. Den tillkom som S:t Pers kapell i en isolerad skogsbygd med mycket lång väg till kyrkan. Kyrkans byggnadshistoria med dess successivt tillkomna byggnadsdelar visar på kyrkobygandet som ett mycket krävande ekonomiskt projekt för en fattig socken med knappa resurser. Kyrkans nuvarande utseende har tillkommit under en lång period med kontinuerliga förändringar sedan den uppfördes. Till dess yttre karaktär hör de vita panelklädda fasaderna, väst- och sydingångens vindfång, de rektangulära, småspröjsade fönstren samt långhusets sadeltak som liksom övriga takfall jämte den svängda tornhuvu och dess korta spira är spånklädda. Kyrkans interiör präglas av många olika tidsskikt, i synnerhet 1950 års restaurering utförd av Kurt von Schmalensee vars ambition var att återge kyrkan en 1700-talsprägel. Av kyrkans fasta inredning bör predikstolen och altaruppsatsen i barockstil från 1698 framhållas. Det framtagna barockmåleriet i sakristians tak är välbevarat och har ett stort konsthistoriskt värde. Samtida takmålningar finns bevarade även under de nuvarande ytskikten i korsarmen. Ägarna till Rodga säteri har haft ett betydande inflytande över kyrkans utformning genom sina donationer till uppförandet av korsarmen, predikstolen samt kyrkans äldre bogårdsmur.

Sammanfattning

- Simonstorps kyrka utgör en av länets få bevarade äldre träkyrkor, och hör även till det ringa antal kyrkor som byggdes under 1600-talet.
- Kyrkan karaktäriseras såväl till det yttre som till det inre av kontinuerliga förändringar, och speglar flera olika tidsskikt såsom 1600-talets byggnadsideal och 1900-talets ombyggnader.

- Kyrkans fasta inredning i barockstil har ett högt kulturhistoriskt värde, dvs predikstolen och altarpopsatsen från 1698, samt den framtagna takmålningen i sakristian, tidigare korsarmens norra del.
- Ägarna till Rodga säteri har genom sina donationer haft ett betydande inflytande över kyrkans byggande och dess inredning, t ex korsarmens tillkomst.

BEFINTLIGA SKYDDSFORMER

Kyrkan och kyrkogården är skyddade enligt Lagen om kulturminnen 4 kap.

Simonstorp kyrkomiljö, K41, är utvärderad som kulturhistorisk värdefull miljö i kulturminnesprogrammet för Östergötland, utgivet av länsstyrelsen i Östergötlands län 1983.

KÄLLOR

Antikvarisk-topografiska arkivet (ATA), Riksantikvarieämbetet

Bebyggelseregistret - kulturhistorisk bebyggelseinformation, Riksantikvarieämbetet;
www.bebyggelseregistret.raa.se

Nisbeth, Åke, Simonstorp kyrka, Linköping 1969.

Ridderstad, Anton, Historiskt, Geografiskt och Statistiskt lexikon öfver Östergötland, M-Ö, Norrköping 1877.

Sveriges Bebyggelse, Östergötlands län, del IX, Uddevalla 1952

Östergötland, landskapets kyrkor. Red. Ingrid Sjöström och Marian Ullén.

Forskningsprojektet Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria.

Riksantikvarieämbetet 2004.

Östergötlands länsmuseum arkiv

Övriga inventeringar

Sedan 2002 pågående inventering av kyrkogårdar/begravningsplatser i Östergötlands län, utförd av Östergötlands länsmuseum.

Bogårdsmurar i Linköpings stift, Östergötlands län, Grenberger Byggnadsrestaureringskontor 2004.

Prästgårdsinventeringen i Östergötlands län, utförd av Östergötlands länsmuseum 1978.

Skolinventeringen i Östergötlands län, utförd av Östergötlands länsmuseum 1978.

Kartor

Häradsekonomisk karta 1868-1877, Simonstorp

Ekonomisk karta, 1948 och 1988, blad 9G 3e Simonstorp

Sammanställt av Östergötlands länsmuseum i september 2006. Den kulturhistoriska bedömningen har utförts i samverkan med Länsstyrelsen i Östergötland.

HÄNDELSELISTA

Förteckningen gör inga anspråk på att vara komplett. Den bygger enbart på nedan redovisade källor och kan i framtiden komma att revideras.

- 1649-1650 Nybyggnad – kapell uppförd av timmer, motsvarar dagens långhus. Kallades S:t Pers kapell. (ÅN, Br)
- 1650 Invigning av biskopens bror Claudius Prytz, Norrköping. (ÅN)
- 1650-1655 Klockstapel uppfördes på kyrkogården, (ÅN)
- 1665-69 Nybyggnad – sakristia på kyrkans nordsida. (ÅN, Br)
- 1675-79 Nybyggnad – kor, något smalare än långhuset och femsidig avslutning i öster. (ÅN, Br)
- 1670 Specifika inventarier – storklockan. (ÅN)
- 1670-79 En ny klockstapel ersatte den gamla stapeln. Beslogs med bräder på 1680-talet. (ÅN)
- 1680-1689 Ändring – målningsarbete exteriör, rödfärgning av fasader samt spåntäckning av tak. (ÅN, Br)
- 1697 Nybyggnad – korsarm vid långhusets norra sida, disponerades av arbetare från Rodga. Bekostades av Hans Peter Hellwegh, ägare till Rodga. Sakristian flyttades till södra långhusväggen. (ÅN, Br)
- 1698 Fast inredning – predikstol bekostad av Hans Peter Hellwegh. (ÅN, Br)
- 1698 Fast inredning – altarpupp med målningar av konstnären Måns Grijs, Norrköping. (ÅN, Br)
- 1710 Ändring, målningsarbete interiör. Eventuellt tillkom nuvarande sakristians barockmåleri vid detta tillfälle. Mäster Peter Jönsson. (ÅN)
- 1720-29 Fast inredning – bänkar tillverkade av snickaren Hans Boman från Rodga. (ÅN)
- 1720-29 Den timrade kyrkogårdshägnaden ersattes delvis med en stenmur. (ÅN)
- 1734 Specifika inventarier – lillklocka gjuten. Ersattes 1908. (ÅN)
- 1757 Nybyggnad – torn vid västgaveln. Klockstapeln från 1670-talet revs. (ÅN, Br)
- 1800-1899 Nybyggnad – vapenhus av trä framför tornet. (ÅN)
- 1840-1849 Fast inredning – orgelläktare. (ÅN)
- 1840-1855 Fast inredning – orgel. (ÅN)

- 1850-1899 Ändring, interiör, korsarmens norra del avskiljdes som sakristia. Sakristian i söder revs. (ÅN)
- 1875-1899 Ändring – exteriör, den spånbeklädnad av väggar och tak som tillkommit under loppet av 1600- och 1700-talet slopades och ersattes med panel på väggarna och papp på taken. Ungefär samtidigt förstörades fönstren. (ÅN, Br)
- 1908 Specifika inventarier – lillklockan gjuten, ersatte en klocka från 1743. (ÅN)
- 1909 Ändring – restaurering, innertaket av bräder överkläddes med papp som försågs med dekorationer av konstnären C R Forslund. Nya fönster, färgat glas i korets innerfönster, förstoring av ett fönster på norrsidan. Nytt trägolv. Långhuset försågs med bröstpanel. Stora delar av den fasta inredningen omgestaltades, bl a ersattes den slutna bänkinredningen från 1700-talet med öppna bänkar, altarringen byttes ut. Predikstolen som tidigare varit placerad på norra sidan vid korsarmens öppning flyttades till den södra sidan varmed bänkarnas kvartersindelning omdisponerades. Arkitekt Axel Lindegren, Stockholm. (ÅN, Br)
- 1909 Specifika inventarier – dopfunt skänkt av Yddetorps syförening. (ÅN, Br)
- 1931 Ändring, takomläggning, yttertaken belades åter med spån. (ÅN, Br)
- 1933 Fast inredning – orgelverk byggt av Olof Hammarberg bakom en fasad som är ungefär samtida med orgelläktaren. (ÅN)
- 1950 Ändring – interiör restaurering, bänkinredningen gavs en mer 1700-talsmässig utformning, 1909 års dekorativa takmålningar avlägsnades, taklisten marmorades, korsarmens timmerväggar frilades. Sakristian renoverades och takets barockmålningar togs fram och konserverades, en ny altarring med den gamla som förebild. Arkitekt Kurt von Schmalensee, Norrköping. (ÅN, Br, ATA, ÖLM)
- 1950 Teknisk installation – elektrisk uppvärmning. (ÅN, ATA, ÖLM)
- 1986 Ändring – interiör restaurering. Invändig ommålning. Varsam renovering av predikstol vars ursprungliga färger fick dominera korparti och altarring. Stänkmålning i sakristian. Konservering av altaruppsatsens målningar. K-Konsult Ture Jangvik. Bröderna Ek måleri och fasad. Konservator Östergötlands länsmuseum. (Br, ÅN, ATA, ÖLM)
- 1987 Teknisk installation – VA. (ATA, ÖLM)
- 2006 Kulturhistorisk inventering av kyrkan och kyrkomiljön, utförd av Östergötlands länsmuseum på uppdrag av Linköpings stift.

Förkortningar

ATA – Antikvarisk-topografiskt arkiv, Riksantikvarieämbetet

BR – Bebyggelseregistret - kulturhistorisk bebyggelseinformation, Riksantikvarieämbetet;

www.bebyggelseregistret.raa.se

ÅN – Nisbeth, Åke, Simonstorps kyrka, Linköping 1969

ÖLM – Östergötlands läns museums topografiska arkiv

Sammanställt av Östergötlands läns museum i september 2006